

**Kúria
végzése**

Az ügy száma: Bfv.III.357/2020/11.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Soós László, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. november 9.

Az ügy tárgya: kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény

Terhelt: I. rendű

Első fok: Veszprémi Járásbíróság, 11.B.425/2015/21., ítélet, tárgyalás,
2016. január 12.

Másodfok: Veszprémi Törvényszék, 6.Bf.343/2016/9., ítélet, tárgyalás,
2017. január 24.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Veszprémi Járásbíróság 11.B.425/2015/21. számú, illetőleg a Veszprémi Törvényszék 6.Bf.343/2016/9. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Veszprémi Járásbíróság a 2016. január 12. napján kihirdetett 11.B.425/2015/21. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés], ezért őt halmazati büntetésül két év nyolc hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy az I. rendű terhelt a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Vele szemben 853.000 forint összegre vagyonek Kobzást is elrendelt.
- [2] Az I. rendű terhelt fellebbezése alapján eljárva a Veszprémi Törvényszék a 2017. január 24-én meghozott 6.Bf.343/2016/9. számú ítéletével az elsőfokú határozatot e terhelt tekintetében

megváltoztatta, a kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés] a bűnösség kimondását és a halmazati büntetésre utalást mellőzte, a vagyonelkobzás összegét 611.000 forintra leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

II.

- [3] A jogerős határozatok ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.
- [4] Indokai szerint az eljáró bíróságok a tényállást helyesen állapították meg, de a büntetékiszabási tényezőket, enyhítő körülményeket nem megfelelő súllyal vették figyelembe. Az eljárás során titoktartáshoz kötött egyezséget kötött a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozójával, és őt mind a jelen ügyben, mind azon kívül információkkal látta el. Semmiből nem tűnik ki az, hogy ezt a tényt az eljáró bíróságok figyelembe vették volna.
- [5] Már a nyomozás során vádalkut szeretett volna kötni, de erre nem kapott lehetőséget. Sérelmezte, hogy a nyomozó hatósággal való együttműködését a továbbiakban egyáltalán nem vették figyelembe.
- [6] Ezért azt kérte a Kúriától, hogy erre figyelemmel a jogerős határozatot helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.
- [7] Az I. rendű terhelt a 2020. február 17. napján kelt beadványában a felülvizsgálati indítványát kiegészítette. Ebben lényegében azt sérelmezte, hogy a Veszprémi Törvényszék annak ellenére, hogy vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés] a bűnösség kimondását és a halmazati büntetésre utalást mellőzte, az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát nem enyhítette. Hivatkozott a Veszprémi Törvényszék 12.Fk.673/2017/41. számú, illetve a Győri Ítéltábla Fkf.II.57/2018/52. számú ítéletére, nehezményezte, hogy az ítélkezési gyakorlat ilyen esetekben nem egységes.
- [8] Sérelmezte azt is, hogy ennek ellenére nem volt lehetősége további fellebbezésre, harmadfokú eljárásra, ami véleménye szerint a másodfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértés (téves jogerősítési záradék) következménye.
- [9] Újabb, 2020. március 15. napján kelt beadványában az I. rendű terhelt azt kifogásolta, hogy ellene párhuzamosan két nyomozás volt folyamatban, az egyesítés pedig elmaradt. Véleménye szerint a jelen ügyben támadott, a Veszprémi Járásbíróság 11.B.425/2015/21. számú ítéletével elbírált, a 2013. őszől 2014. január 17. napjáig elkövetett, valamint a Veszprémi Járásbíróság 13.B.49/2015/8. számú ítéletével elbírált, 2014. október 1-től október 10-ig elkövetett cselekményei összefüggenek.
- [10] Végül a 2020. május 1. napján kelt beadványában megismételte a vádalku megkötésének, az együttműködés értékelésének hiányával kapcsolatos kifogásait. Sérelmezte a Legfőbb Ügyészség időközben részére megküldött átiratában foglalt azon megállapítást, miszerint a „nyomozás során elkövetett esetleges eljárási szabálysértések” nem tekinthetők felülvizsgálati oknak. Végezetül azt indítványozta, a Kúria vizsgálja felül, eljuttatták-e a nyomozó hatóságtól azokat a minősített iratokat a bíróságra, amelyek a nyomozó szervvel történő együttműködésre vonatkoznak.
- [11] A Legfőbb Ügyészség a BF.342/2020/3. számú, a Be. 657. § (2) bekezdése alapján tett nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta.
- [12] Az ügyészi álláspont szerint felülvizsgálatnak nincs helye azon az alapon, hogy a terhelt a büntetési tételkereten belül kiszabott büntetést eltúlzottnak tartja, az ügydöntő határozat jogerejének vitatása pedig a felülvizsgálati eljárás lefolytatását megelőző kérdés, így, ha az a vitás, hogy az ügyben van-e helye harmadfokú eljárásnak, azt nem felülvizsgálati eljárás keretében kell vizsgálni. Kifejtette azt is, hogy felülvizsgálati eljárásnak csak a Be. 649. § (2) bekezdésében felsorolt okok miatt van helye, és a nyomozás során elkövetett esetleges eljárási szabálysértések nem minősülnek ilyennek.
- [13] Ezért a Legfőbb Ügyészség azt indítványozta, hogy a Kúria a törvényben kizárt felülvizsgálati indítványt utasítsa el.
- [14] A felülvizsgálati indítvány elbírálására a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulést tartott.

III.

- [15] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.
- [16] A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amely törvényi előfeltételekhez kötött, a Be. 649. §-ában meghatározott okok köre nem tágítható.
- [17] A Be. 649. § (5) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatokat - a (6) bekezdés szerinti kivétellel - csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.
- [18] A Kúria - e szabály betartása mellett - a következetes gyakorlatának megfelelően a felülvizsgálati indítványt minden esetben tartalma alapján bírálja el, és nem csupán arra figyelemmel, hogy az indítványozó abban melyik, a felülvizsgálatot megalapozó eljárási rendelkezést hívta fel. Így jár el a Kúria abban az esetben is, ha a felülvizsgálati indítvány előterjesztője nem jelöli meg az eljárási törvény azon rendelkezéseit, amelyek alapján a megtámadott határozatok felülvizsgálatát kezdeményezi.
- [19] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja szerint az anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány csak akkor terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével törvénysértő büntetést szabott ki.
- [20] Az I. rendű terhelt valójában azt sérelmezi, miszerint a Veszprémi Törvényszék, annak ellenére, hogy vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés] a bűnösség kimondását és a halmazati büntetésre utalást mellőzte, az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát nem enyhítette.
- [21] Jelen ügyben arról van szó, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2016 decemberében megjelent a Kúria EBH 2016.B.15. számú elvi határozata, amely szerint a kábítószer-fogyasztás szubszidiárius vétség. Ehhez képest, ha a forgalomba hozatallal megvalósított kábítószer-kereskedelem kísérletének elkövetője egyúttal a kábítószer-fogyasztás bűncselekményének elkövetője is, terhére kizárólag a kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletét kell megállapítani.
- [22] Ezért mellőzte a törvényszék a kábítószerrel visszaélés vétségében a bűnösség kimondását (másodfokú ítélet 8. oldal első bekezdés).
- [23] Olyat pedig sem ez az elvi határozat (amelynek lényege nem is a büntetéskiszabás volt), sem más kúriai döntés nem tartalmaz, hogy a bűnhalmazat mellőzése esetén az első fokon kiszabott szabadságvesztés tartamát csökkenteni kellene. A Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti büntett büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. Ezért a másodfokú bíróság által helybenhagyott két év nyolc hónap börtönbüntetés kifejezetten enyhének számít.
- [24] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítása, b) pontja szerint pedig akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt a bíróság törvénysértő büntetést szabott ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmazott. A törvény önmagában a büntetés mértékét illetően nem teszi lehetővé a felülvizsgálatot. Ugyancsak nem képezheti felülvizsgálat tárgyát a törvénysértő minősítés hiányában, azaz önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke, és az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása során az enyhítő és a súlyosító körülményeket miként vették figyelembe (BH 2005.337.).
- [25] A büntetés törvényessége kérdésében pedig csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik.
- [26] Jelen ügyben azonban ilyen körülmény nincs.
- [27] Az I. rendű terhelt hivatkozott a nyomozó szervekkel történt együttműködésére, mint olyan enyhítő körülményre, melynek értékelése elmaradt.
- [28] A megtámadott határozatokkal elbírált cselekmények elkövetési idején, a nyomozás és a vádemelés

és a bírósági eljárás lefolytatásának idején is a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) volt hatályban, az eljárást aszerint kellett lefolytatni. Ez az eljárási törvény a „vádalku” intézményét nem ismerte.

- [29] A korábbi Be. 192. §-a arra adott lehetőséget, hogy a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetében az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság az ügyész engedélyével a nyomozást megszüntesse, ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy az ügy, illetőleg más büntetőügy bizonyításához hozzájárulva olyan mértékben együttműködik, hogy az együttműködéshez fűződő nemzetbiztonsági vagy bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződik.
- [30] Ennek a lehetőségével kizárólag a nyomozó hatóság és az ügyész élhetett, és nem azt jelentette, mint a jelenleg hatályos Be. LXV. Fejezetében foglalt, ún. egyezség a bűnösség beismeréséről.
- [31] Megjegyzi a Kúria, hogy az I. rendű terhelt esetében a korábbi Be. szerinti vádemelés elhalasztása - a bűncselekmény büntetési tétele miatt - szóba sem jöhetett.
- [32] Lehetőségként szóba kerülhetett volna a korábbi Be. szerinti tárgyalásról lemondás, amelynek büntetést enyhítő hatása lehetett volna, ennek elmaradását azonban szintén nem az eljárt bíróságoktól kell számon kérni.
- [33] Tévedett az I. rendű terhelt a harmadfokú eljárás lehetőségét illetően is. A Be. 615. § (1) bekezdés és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A döntés pedig akkor ellentétes, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette, az első fokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette, a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.
- [34] Jelen ügyben azonban egyik esetről sincs szó. A másodfokú bíróság nem felmentette az I. rendű terheltet a kábítószerrel visszaélés vétségének vádjá alól, hanem azt állapította meg, hogy a szubszidiaritás szabálya miatt e cselekmény beleolvad a súlyosabb kábítószer-kereskedés büntetébe, ezért mellőzte a bűnösnek kimondást. A cselekmény tehát megmaradt (elsőfokú ítélet 6. oldal harmadik bekezdés), csak nem nyert önálló büntetőjogi értékelést.
- [35] Az I. rendű terhelt kifogásolta a nyomozó hatóságot, illetve az elsőfokú bíróság előtt - szerinte - egy időben folyamatban volt két ügy egyesítésének elmaradását is.
- [36] Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az eljárási szabálysértés miatt van helye [Be. 648. § b) pont]. Eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a tételesen meghatározott feltétlen (abszolút) eljárási szabálysértéssel hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés].
- [37] A Be. 146. § (1) bekezdése szerint a bíróság a vádemelés után, az ügyészség és a nyomozó hatóság a nyomozás során egyesítheti az eljárás azonos szakaszában folyamatban lévő ügyeket, ha azok együttes elbírálása - különösen az eljárás tárgyára, vagy a büntetőeljárásban résztvevő személyekre tekintettel - célszerű.
- [38] Az egyesítés tehát a bíróság célszerűségi szempontok alapján történő mérlegelése folytán hozott döntésének következménye, melynek elmulasztása a felülvizsgálatra okot adó feltétlen (abszolút) eljárási szabálysértést nem valósít meg, ekként a felülvizsgálati eljárás e tekintetben kizárt (BH 2016.74.).
- [39] Ekként a Kúria - a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva, miután a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést sem észlelt - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályukban fenntartotta.

[40] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 653. § (1) bekezdésére figyelemmel a 458. § (3) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria - a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2020. november 9.

Dr. Márki Zoltán s.k a tanács elnöke, Dr. Soós László s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. bíró

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző